> Lecz Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, z powodu swojej wielkiej miłości, którą nas umiłował; I to wtedy, gdy byliśmy umarli w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem, gdyż łaską jesteście zbawieni.
>
> *— Efezjan 2:4-5*

Książka: Nowy Testament / Efezjan
Tematy: miłosierdzie, laska, Jezus, miłość

Interpretacja:
List do Efezjan został napisany przez *apostoła Pawła* do kościoła w Efezie w czasie jego uwięzienia w Rzymie. W całym liście Paweł mówi o zbawieniu z łaski, przez wiarę w *Jezusa Chrystusa*.

Fragment Listu do *Efezjan 2:4–5* ukazuje rzeczywistość, która jest surowa i trudna do przyjęcia: *byliśmy martwi z powodu grzechu*. Ten stan duchowej śmierci wynika z oddzielenia od Boga, spowodowanego grzechem pierworodnym *Adama i Ewy*. Od tamtej pory ludzkość jest oddzielona od Boga i żyje w ciemności.

Boża miłość i miłosierdzie

Fragment Listu do *Efezjan 2:4* stanowi potężne przypomnienie o Bożym miłosierdziu. Fakt, że Bóg jest bogaty w miłosierdzie, oznacza, iż darzy swój lud nieskończoną miłością i współczuciem. Nie dzieje się tak dlatego, że zrobiliśmy cokolwiek, by zasłużyć na Jego miłość czy miłosierdzie, lecz dlatego, że Jego miłość jest bezinteresowna, a On jest gotów przebaczyć tym, którzy okazują skruchę.

Werset ten podkreśla również związek między Bożą miłością a Jego miłosierdziem. Bóg tak bardzo nas umiłował, że posłał *swojego Syna, Jezusa*, aby umarł za nas na krzyżu. Ukazuje to wielką miłość Boga do nas. I właśnie z tej wielkiej miłości okazuje nam On miłosierdzie i przebacza nasze grzechy.

Znaczenie wiary w Jezusa

Słowo *„zbawieni”* w Liście do *Efezjan 2:5* oznacza, że zostaliśmy wyrwani ze stanu duchowej śmierci. Aby jednak dostąpić tego zbawienia, trzeba uwierzyć w *Jezusa Chrystusa jako Zbawiciela* – pokładając wiarę w Nim oraz w Jego ofierze pojednania złożonej na krzyżu. Tylko w ten sposób możemy osiągnąć życie wieczne i pojednać się z Bogiem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Gdyż wam dla Chrystusa dane jest nie tylko w niego wierzyć, ale też dla niego cierpieć.
>
> *— Filipian 1:29*

Książka: Nowy Testament / Filipian
Tematy: miłosierdzie, wiara, laska, cierpienie

Interpretacja:
Jednym z najtrudniejszych aspektów życia chrześcijańskiego są prześladowania. Myśl o cierpieniu za wiarę może budzić w większości ludzi lęk i niepokój. Jednak *Filipian 1:29* ukazuje nam, że liczy się nie tylko wiara *w Chrystusa*, ale także cierpienie dla Niego.

Przesłanie tego wersetu

Fragment Listu do *Filipian 1:29* ukazuje, że cierpienie dla Chrystusa jest przywilejem. Werset ten uświadamia nam, że doświadczanie prześladowań jest czymś, czego należy się spodziewać, a nie jedynie przypadkowym zdarzeniem. Innymi słowy, Bóg powołuje nas do cierpienia dla Chrystusa. Choć cierpienie bywa bolesne i trudne, *Jezus* przypomina nam, że bycie prześladowanym dla sprawiedliwości jest błogosławieństwem *(Mateusza 5:10)*.

Znaczenie cierpienia dla Chrystusa

Prześladowania są rzeczywistością dla wielu chrześcijan na całym świecie. W niektórych krajach wyznawcy Jezusa narażeni są na śmierć lub więzienie tylko dlatego, że w Niego wierzą. Jednak w krajach rozwiniętych często nie dostrzegamy faktu, że my również możemy doświadczać prześladowań w różnych formach – takich jak dyskryminacja w pracy czy szkole, ostracyzm społeczny czy inne przejawy uprzedzeń.

Istota cierpienia dla Chrystusa kryje się w przypomnieniu, że wiara w Jezusa jest sprawą kluczową i wartą obrony, nawet za cenę życia. Prześladowania pomagają nam dokonać rachunku sumienia i umacniają naszą wiarę w trudnych chwilach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz powiedział mi: Wystarczy ci moja łaska. Moja moc bowiem doskonali się w słabości. Najchętniej więc będę się chlubił z moich słabości, aby zamieszkała we mnie moc Chrystusa.
>
> *— II Koryntian 12:9*

Książka: Nowy Testament / II Koryntian

Tematy: miłosierdzie, laska, Jezus, siła, słabość

Interpretacja:
W *II Koryntian 12:9 Paweł* opisuje, jak Bóg powiedział mu, że Jego łaska wystarczy, a moc Boża w słabości staje się doskonała. Po otrzymaniu niebiańskiego widzenia apostoł wspomina o własnej słabości; słowa te stanowią odpowiedź Boga na jego prośbę o usunięcie „posłańca” – źródła jego zmagań.

Werset ten ukazuje niezwykłą prawdę: Boża łaska jest dla nas wystarczająca. Często czujemy się przytłoczeni własnymi porażkami, słabościami i grzechami. Jednak, jak wyjaśnia Paweł, łaska Boga w zupełności wystarcza, by objąć wszystkie nasze słabości. Co więcej, im bardziej stajemy się świadomi własnej słabości, tym pełniej możemy doświadczać nadprzyrodzonej mocy *Chrystusa* przepływającej przez nas.

Zastosowanie w naszym życiu

W codziennym życiu łatwo wpaść w pułapkę perfekcjonizmu i polegania wyłącznie na sobie. Pragniemy być silni i zdolni do samodzielnego mierzenia się z każdym wyzwaniem. Takie podejście prowadzi jednak do błędnego koła, które nas wyczerpuje, sprawiając, że czujemy się jeszcze słabsi i bardziej bezbronni. Zamiast tego musimy nauczyć się ufać Bożej mocy i Jego łasce, która wystarcza do wszystkiego. Nasze słabości mogą stać się wspaniałą okazją do doświadczenia nadprzyrodzonej mocy Chrystusa działającej w nas.

Warto zrozumieć, że nasze słabości nas nie definiują ani nie sprawiają, iż stajemy się mniej wartościowi w oczach Boga. Przeciwnie – to właśnie słabości skłaniają nas do polegania na Jego łasce i mocy. Powinniśmy zaakceptować własne słabości i nauczyć się czerpać z Bożej siły, aby móc je przezwyciężać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Bo PAN, wasz Bóg, jest łaskawy i miłosierny i nie odwróci od was swojego oblicza, jeśli powrócicie do niego.
>
> *— II Kronik 30:9*

Książka: Stary Testament / II Kronik
Tematy: miłosierdzie, nawrócenie, Przebaczenie, laska, pokuta

Interpretacja:
Werset *II Kronik 30:9* zachęca nas, byśmy zwracali się do Pana z prośbą o miłosierdzie. Miłosierdzie jest kluczowym motywem w Biblii, gdyż odnosi się do współczucia i niezasłużonej życzliwości, jakimi Bóg nas obdarza mimo naszych błędów i grzechów. W tym sensie Bóg jest gotów przebaczyć i udzielić pomocy każdemu, kto zwraca się do Niego z pokornym i skruszonym sercem.

W ludzkiej naturze leży skłonność do oddalania się od Boga oraz zapominania o Jego miłości i miłosierdziu. Czasami pozwalamy, by okoliczności i trudności nas pochłonęły, tracąc z oczu fakt, że Bóg jest zawsze gotów okazać nam miłość i wyciągnąć pomocną dłoń. Dobra wiadomość jest jednak taka, że w każdej chwili możemy zwrócić się do Niego i doświadczyć Jego miłości oraz łaski.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wróć, odstępczyni Izrael, mówi PAN, a nie wybuchnie na was mój gniew. Ja bowiem jestem miłosierny, mówi PAN, i nie chowam gniewu na wieki.
>
> *— Jeremiasza 3:12*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: miłosierdzie, gniew, Przebaczenie, laska

Interpretacja:
Werset *Jeremiasza 3:12* ukazuje nam Bożą miłość i miłosierdzie wobec Jego ludu, nawet gdy ten zbuntował się przeciw Niemu i okazał nieposłuszeństwo. W tym fragmencie Bóg kieruje do Izraela przesłanie, wzywając go do nawrócenia i zapewniając, by nie lękał się Jego gniewu, gdyż jest On miłosierny i nie będzie gniewał się wiecznie.

Przesłanie zawarte w tym wersecie niesie nadzieję i obietnicę przebaczenia. Bóg wzywa swój lud, aby do Niego powrócił, porzucił bunt oraz szukał Jego miłości i łaski. Bóg nie ukarze Izraela z pełną surowością swego gniewu; przeciwnie – jest gotów przebaczyć i na nowo zbudować relację ze swoim ludem.

Dla nas, wierzących *w Chrystusa*, przesłanie to ma ogromne znaczenie. W codziennym życiu często zdarza nam się okazywać nieposłuszeństwo Bogu, postępując w sposób buntowniczy i przekorny. Werset ten uczy nas jednak, że Bóg jest zawsze gotów nam przebaczyć oraz okazać swoją miłość i miłosierdzie.

Jedną z najważniejszych lekcji płynących z tego fragmentu jest konieczność gotowości do okazania skruchy i zwrócenia się ku Bogu, gdy popełniamy błędy. Często mamy skłonność do usprawiedliwiania swoich przewinień lub przekonania, że nasz grzech jest zbyt wielki, by mógł zostać przebaczony. Werset ten pokazuje nam jednak, że Bóg jest zawsze gotów nam wybaczyć, o ile tylko okażemy skruchę za nasze grzechy i powrócimy do Niego z pokornym i posłusznym sercem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Któż jest Bogiem jak ty, który przebacza nieprawość i daruje występek resztki swego dziedzictwa? Nie chowa swego gniewu na wieki, bo ma upodobanie w miłosierdziu.
>
> *— Micheasza 7:18*

Książka: Stary Testament / Micheasza

Tematy: miłosierdzie, Przebaczenie, grzech

Interpretacja:

Fragment ten można podzielić na dwie części. W pierwszej z nich napotykamy pytanie retoryczne zadane przez *Micheasza*. Nie ma Boga takiego jak Bóg Izraela, który przebacza swojemu ludowi i zapomina o jego grzechach. Zło i odstępstwo zasługują na Boży gniew i karę, a jednak miłosierdzie i przebaczenie stanowią namacalną rzeczywistość w życiu wierzącego.

Druga część zawiera wyjaśnienie tego faktu. Bóg nie trwa w gniewie na wieki, ponieważ znajduje upodobanie w miłosierdziu. Boże miłosierdzie to przymiot, który skłania Boga do przebaczania grzesznikom i przywracania właściwej relacji z Nim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ale ze względu na swoje wielkie miłosierdzie nie wyniszczyłeś i nie opuściłeś ich, gdyż jesteś Bogiem łaskawym i miłosiernym.
>
> *— Nehemiasza 9:31*

Książka: Stary Testament / Nehemiasza

Tematy: miłosierdzie, Przebaczenie, laska, bliskość

Interpretacja:
Werset *Nehemiasza 9:31* stanowi piękne przypomnienie, że mimo naszych błędów i grzechów Bóg okazuje nam miłosierdzie. Jest to niezwykle pokrzepiająca myśl dla osób szukających w religii nadziei i ukojenia, gdyż uświadamia nam, że nawet jeśli powinie nam się noga, Bóg nigdy nas nie opuści.

Słowo *„miłosierdzie”* oznacza współczucie lub życzliwość okazywaną osobom potrzebującym czy cierpiącym. Obejmuje ono również wyrozumiałość wobec tych, którzy popełnili błędy lub nie wywiązali się ze swoich zobowiązań. W tym ujęciu Boże miłosierdzie jest wyrazem Jego miłości do nas, niezależnie od naszych uchybień.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie z uczynków sprawiedliwości, które my spełniliśmy, ale według swego miłosierdzia zbawił nas przez obmycie odrodzenia i odnowienie Ducha Świętego.
>
> *— Tytusa 3:5*

Książka: Nowy Testament / Tytusa
Tematy: miłosierdzie, chrzest, Duch Święty, odrodzenie, sprawiedliwosc, Zbawienie

Interpretacja:
Tytusa 3:5 mówi nam, że zbawienia nie osiąga się dzięki sprawiedliwym uczynkom, których dokonaliśmy. Innymi słowy, nie możemy zasłużyć na zbawienie własnym wysiłkiem czy zasługami. *Zbawienie jest nam natomiast udzielane dzięki Bożemu miłosierdziu*.

Dla wierzących jest to przesłanie niosące przemianę i wyzwolenie, gdyż nie ciąży na nas nieustanna presja, by wykonywać wystarczająco wiele dobrych uczynków dla osiągnięcia zbawienia. Zamiast tego możemy zaufać Bożej łasce i miłosierdziu, które zapewniają nam zbawienie.

Na uwagę zasługują dwa istotne pojęcia występujące w tym wersecie. Pierwszym z nich jest *„obmycie odrodzenia”*, odnoszące się do oczyszczenia, jakie dokonuje się w nas na skutek zbawienia. Drugim jest *„odnowienie przez Ducha Świętego”* – termin określający wewnętrzną przemianę, która zachodzi w nas w wyniku zbawienia.

Odrodzenie i odnowienie to procesy zachodzące równocześnie w momencie przyjęcia zbawienia; nie można doświadczyć jednego bez drugiego. Gdy zostajemy zbawieni, nasze serca zostają oczyszczone z wszelkiej nieczystości, a nasze duchy – odnowione mocą Ducha Świętego.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*